

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Kun en Spillemand

Citation: Andersen, H. C.: "Kun en Spillemand", i Andersen, H. C.: *Kun en Spillemand*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 16. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen05val-shoot-idm139867562137696/facsimile.pdf> (tilgået 17. maj 2021)

Anvendt udgave: Kun en Spillemand

II

Saa gik de mellem Blomster, --
Og favnede hinanden,
Og bæved' høit af Fryd.

Oehlenschläger.

I Kjøbstæderne har sædvanligviis hvert Huus en lille Have, dog dette Huus havde ingen, men een maatte man dog have, om ikke større, end til en Haandfuld Purløg og lidt Portulak. Den var ogsaa bragt tilveie og var, om man saa tør kalde den, een af Nordens hængende Haver, som Armod eier dem. En stor Trækasse, fyldt med Jord, udgjorde deres Have; den var stillet høit op paa Renden mellem Nabohusene, hvor Ænderne ikke kunde komme op og gjøre den Skade.

Skulde der nu plukkes lidt, da maatte Stigen frem, den stillede op i Kjøkkenet mellem Tinrækken og Skorstenen, Een holdt paa den vaklende Stige, mens den Anden steg op ad den til Loftet, hvor da Lugen blev aabnet, og man med Overkroppen kom ud til Kassen.

Det var en Fest for den lille Dreng at komme derop; seengang havde han endogsaa faaet Lov til, svævende mellem Moderens Hænder ud af Laagen, at sætte Fødderne paa Kanten af Kassen.

«Vi have maaskee ligesaa megen Glæde af vor Smule Grønt,» sagde *Maria*, «som Jøden har af sin prægtige Have!»

«Men vi gad dog nok have den!» svarede Manden. «Deilig med Blomster skal der være! sjældne Væxter, som i ingen anden Have i *Svendborg*. Om Sommeraftenerne, naar Vinden bærer herind, kan man lugte Jasminerne. Tidt har jeg havt Lyst til at sætte Stigen til Taget, klatre op ved Storkerøden og see ned i Haven. *Maria*, det deilige Poppeltræ, som rager høit over Taget, kan sætte mig i ganske forunderlige Tanker. Om Sommernatten, naar Fuldmaanen skinner, stikker det saa mørkt af imod den blaa Luft, det er, ligesom jeg saae i Italien de store Cypresser. Tidt naar Du har sovet, er jeg staaet op og har aabnet Vinduet; kom da en mild Luft med Jasminduft over til mig, da kunde jeg bilde mig ind, jeg var der langt ude i det deilige Italien.»